

متن پرسش

با عرض سلام: در سوال ۱۶۶۱۷ فرمودید : «اگر با ملاک‌های بومی زندگی کنیم و نه با ملاک‌های غربی، همان محل زندگی ما بهترین محل و همان مدرسه‌ی نزدیک خانه‌ی ما بهترین مدرسه برای فرزندانمان و برای پرورش او خواهد بود.» مثل بقیه جملاتتون، جمله‌ی تکان دهنده‌ی ای است. یعنی لازم نیست که دنبال مدرسه‌ی خوب برای فرزندانمان بگردیم؟ پس مسئولیت مادر برای تربیت فرزند چه می‌شود در شرایطی که فرزندان نیمی از وقت خود را در مدرسه می‌گذرانند؟ با سیستم معیوب آموزش و پرورش که انتخاب مدرسه را از قبل هم مشکل‌تر می‌کند. جمله‌تون فقط برای فقرا صادق است یا برای همه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بفرمایید که مدرسه‌ی خوب کجاست!!! آیا این مدرسه‌هایی که اشراف برای چشم و هم‌چشمی انتخاب می‌کنند تا دردانه‌های متکبر به جامعه تحویل دهند مدرسه‌ی خوب است؟ یک مادر متفکر چگونه می‌تواند به این مدرسه‌های لوس پرور امید تربیت به فرزندش را داشته باشد؟! بالاخره از همه‌ی جهات مشکل داریم. موفق باشید